

$$s_{[-1]}^n = \frac{u_{[-1]}^{n, \leq 60} + k \times u_{[-1]}^{n, > 60}}{d^n}$$

gdzie:

$u_{[-1]}^{n, \leq 60}$ - liczba osób ubezpieczonych do 60 roku życia włącznie w n-tej Kasie Chorych według stanu na 30 czerwca roku poprzedzającego rok bazowy,

$u_{[-1]}^{n, > 60}$ - liczba osób ubezpieczonych powyżej 60 roku życia w n-tej Kasie Chorych, według stanu na 30 czerwca roku poprzedzającego rok bazowy,

$k = 2,5679$ - korektor "wiekowy"

d^n - korektor "dochodowy" dla n-tej Kasy Chorych, obliczony w następujący sposób:

$$d^n = \frac{\frac{P_{[+1]}^n}{u_{[-1]}^{n, \leq 60} + u_{[-1]}^{n, > 60}}{\sum_{n \in N} P_{[+1]}^n}}{\sum_{n \in N} (u_{[-1]}^{n, \leq 60} + u_{[-1]}^{n, > 60})}$$

875

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 21 października 1998 r.

w sprawie organizacji zebrań żołnierskich oraz szczegółowych zasad wybierania i odwoływania ławników sądów wojskowych.

Na podstawie art. 64 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 117, poz. 753) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Organizacja zebrań żołnierskich

§ 1. 1. Ławników do sądów wojskowych wybiera się odrębnie do wojskowych sądów okręgowych i wojskowych sądów garnizonowych.

2. Wybory, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się w jednostkach wojskowych na zebraniach żołnierskich, zwanych dalej „zebraniem”, oddzielnie dla żołnierzy:

- 1) zawodowych,
- 2) pełniących służbę w charakterze kandydatów na żołnierzy zawodowych,
- 3) odbywających zasadniczą służbę wojskową, w tym nadterminową zasadniczą służbę wojskową.

§ 2. Prezesi właściwych sądów wojskowych, co najmniej na trzy miesiące przed upływem kadencji ławników wojskowych, podają dowódcom garnizonów, znajdujących się na obszarze właściwości tych sądów, liczbę ławników w poszczególnych stopniach wojskowych, którzy powinni być wybrani w danym garnizonie na następną kadencję.

§ 3. Dowódca garnizonu ustala liczbę ławników w poszczególnych stopniach wojskowych, którzy powinni być wybrani w poszczególnych jednostkach wojskowych wchodzących w skład garnizonu.

§ 4. Wybory ławników powinny odbyć się najpóźniej na jeden miesiąc przed upływem kadencji ławników dotychczasowych.

§ 5. 1. Dowódca garnizonu może zarządzić przeprowadzenie wyboru ławników w poszczególnych jednostkach wojskowych albo łącznie dla kilku jednostek wojskowych wchodzących w skład garnizonu, podając termin zebrań.

2. W przypadku gdy zebranie nie wybrało wymaganej liczby ławników, wybory uzupełniające zarządza się w terminie 7 dni od dnia zebrania określonego w ust. 1.

§ 6. 1. W razie zarządzenia wyboru ławników dla kilku jednostek wojskowych, dowódca garnizonu wyznacza przewodniczącego i protokolanta zebrania.

2. Przewodniczącego i protokolanta zebrania dla wyboru ławników w jednostce wojskowej wyznacza dowódca tej jednostki.

3. Przed wyznaczeniem na przewodniczącego i protokolanta dowódca garnizonu (jednostki wojskowej) odbiera od nich oświadczenie o odmowie kandydowania na ławników.

§ 7. 1. Prawo zgłaszania kandydatów na ławników przysługuje wyłącznie uprawnionym żołnierzom, o których mowa w § 1 ust. 2.

2. Kandydatów na ławników powinno być więcej co najmniej o 1/4 od liczby ławników w poszczególnych stopniach wojskowych, którzy mają być wybrani z danej jednostki wojskowej.

3. W przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 2, pozostałych kandydatów na ławników zgłasza dowódca jednostki wojskowej, w liczbie zapewniającej przeprowadzenie wyboru ławników.

4. Kandydat po zgłoszeniu na ławnika w trybie ust. 1 składa oświadczenie, czy wyraża zgodę na kandydowanie.

§ 8. Przed przystąpieniem do wyboru kandydat podaje swój stopień wojskowy, imię i nazwisko, wykształcenie oraz motywację do pełnienia funkcji ławnika.

§ 9. Zebranie podejmuje uchwały co do wyboru ławników, jeżeli bierze w nim udział co najmniej połowa ogólnej liczby uprawnionych żołnierzy.

§ 10. Z przebiegu zebrania sporządza się protokół, który podpisują przewodniczący zebrania i protokolant.

Rozdział 2

Wybory ławników

§ 11. Zebranie dokonuje wyboru ławników w drodze uchwały, większością głosów, w głosowaniu tajnym.

§ 12. 1. Głosowanie tajne odbywa się na kartach głosowania, przygotowanych przez komisję skrutacyjną. Nazwiska na kartach muszą być wpisane w kolejności alfabetycznej, a każda karta opatrzona pieczęcią jednostki wojskowej albo dowódcy garnizonu.

2. Komisję skrutacyjną w składzie trzech osób zebranie wybiera w głosowaniu jawnym, większością głosów, spośród uczestników zebrania nie kandydujących w wyborach.

§ 13. 1. Na każdego z kandydatów trzeba oddać głos „za”, „przeciw” albo wstrzymać się od głosu.

2. W przypadku uzyskania wymaganej liczby głosów „za” przez większą liczbę kandydatów niż liczba ławników w poszczególnych stopniach wojskowych, których wyboru powinno dokonać zebranie, za wybranych uważa się tych, którzy uzyskali największą ilość głosów. Gdy ilość głosów „za” jest równa, za wybraną należy uznać osobę, która otrzymała mniej głosów „przeciw”.

3. W sytuacji, kiedy dwóch lub więcej kandydatów do brakującego mandatu ławnika uzyskało taką samą ilość głosów „za” i „przeciw”, przewodniczący zebrania przeprowadza wybory uzupełniające.

§ 14. Wybory uzupełniające i dodatkowe ławników przeprowadza się stosując zasady określone w § 7—13.

§ 15. 1. Imienne listy żołnierzy wybranych na ławników dowódca jednostki wojskowej przesyła niezwłocznie po wyborze dowódcy garnizonu oraz ogłasza je w rozkazie jednostki wojskowej.

2. Dowódca garnizonu przekazuje imienne listy ławników prezesom właściwych sądów wojskowych.

Rozdział 3

Odwołanie ławników

§ 16. Odwołania ławnika dokonuje się większością głosów w głosowaniu tajnym.

§ 17. Zebranie dla odwołania ławnika przeprowadza się w jednostce wojskowej, w której ławnik pełni służbę, stosując zasady głosowania określone w § 11—14.

§ 18. Dane personalne odwołanego ławnika ogłasza się w rozkazie jednostki wojskowej.

§ 19. O odwołaniu ławnika dowódca jednostki zawiadamia prezesa właściwego sądu wojskowego i dowódcę garnizonu.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 20. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 1 lipca 1972 r. w sprawie ławników w sądach wojskowych (Dz. U. Nr 28, poz. 202 i z 1995 r. Nr 92, poz. 459).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*

876

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 22 października 1998 r.

w sprawie szczegółowych zasad udzielania pomocy finansowej z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na zmniejszenie wydatków mieszkaniowych, wolnej od podatku dochodowego od osób fizycznych.

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 126, poz. 626, z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654, z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 87, poz. 395, Nr 137, poz. 638, Nr 147, poz. 686, Nr 156, poz. 776, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 30, poz. 164, Nr 71, poz. 449, Nr 85, poz. 538, Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 776, Nr 137, poz. 926, Nr 139, poz. 932, 933 i 934, Nr 141, poz. 943 i 945 oraz z 1998 r. Nr 66, poz. 430, Nr 74, poz. 471, Nr 108, poz. 685 i Nr 117, poz. 756) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się szczegółowe zasady udzielania pomocy finansowej z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na zmniejszenie wydatków mieszkaniowych, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 23 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416, Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 126, poz. 626, z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654, z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 87, poz. 395, Nr 137, poz. 638, Nr 147, poz. 686, Nr 156, poz. 776, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 30, poz. 164, Nr 71, poz. 449, Nr 85, poz. 538, Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 776, Nr 137, poz. 926, Nr 139, poz. 932, 933 i 934, Nr 141, poz. 943 i 945 oraz z 1998 r. Nr 66, poz. 430, Nr 74, poz. 471, Nr 108, poz. 685 i Nr 117, poz. 756), zwanej dalej „pomocą finansową”.

§ 2. 1. Pomoc finansowa może być udzielona osobie uprawnionej do korzystania z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, jeżeli w miesiącu poprze-

dzającym datę złożenia wniosku o udzielenie tej pomocy dochód na osobę w gospodarstwie domowym nie przekroczył kwoty stanowiącej:

- 1) w gospodarstwach domowych jednoosobowych — 150%,
- 2) w gospodarstwach domowych dwuosobowych — 125%,
- 3) w gospodarstwach domowych trzyosobowych i większych — 100%

najniższego wynagrodzenia za pracę, obowiązującego w tym miesiącu, określonego przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej na podstawie Kodeksu pracy.

2. Dochodem gospodarstwa domowego są wszelkie dochody osób wspólnie zamieszkujących i gospodarujących podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, z uwzględnieniem ust. 3, pomniejszone o kwotę świadczonych na rzecz dzieci alimentów ustalonych wyrokiem lub ugodą sądową. W dochodzie gospodarstwa domowego uwzględnia się kwotę alimentów otrzymywanych na rzecz dzieci na podstawie wyroku lub ugody sądowej.

3. Dochody z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i współpracy przy prowadzeniu tej działalności przyjmuje się w wysokości nie niższej niż zadeklarowane przez osoby osiągające te dochody kwoty stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, a jeżeli z tytułu tej działalności lub współpracy nie istnieje obowiązek ubezpieczenia społecznego — kwoty nie niższe od najniższej podstawy wymiaru składek obowiązujących osoby ubezpieczone.